

Камінна оргія

КУПИТИ

Книжка починається як історичний роман про події початку минулого тисячоліття: про життя однієї з перших кегелій – громад християн, котрих жорстоко переслідують, а тому вони змушені жити подалі від великих міст. Ця громада живе у так званому Оазі – загадковому місці, куди можна дістатися тільки через небезпечну Долину Каміння, де на мандрівника чигає безліч небезпек. Проповідник кегелії – Ромаї, його кохання добивається Мелана, яка прибилася до громади випадково. Їй невтямки закони, за якими живе кегелія, вона не сприймає ні їхньої віри, ані їхніх братерсько-сестринських стосунків, ані їхнього всепрощального християнського милосердя. Особисте щастя з коханим чоловіком за будь-яку ціну – ось її кредо. Заради нього вона готова на все, навіть на зраду. Та чи маємо ми право знехтувати мораллю і долями інших людей заради власного задоволення? Несподівано сюжет обривається, і ми опиняємося вже в сучасності. Головна героїня – письменниця Марина Перистері, успішна авторка жіночих романів про шалене й нещасне кохання. Якось дивно для колишньої студентки-інтелектуалки з факультету релігієзнавства і давніх мов. Здається, все у неї є: чоловік, донька, гарний дім, слава. Але щастя немає. Чому? Бо в свого чоловіка вона закохалася ще в юності, хотіла бути з ним попри все на світі, а тому вдалася до чаклування, щоб його приворожити. Живуть разом багато років, але немила вона йому. Він узагалі дуже дивний, висловлюється притчами, як і його батько, колись відомий науковець-біолог. Якось під час презентації нової книжки Марині повідомляють, що її чоловік потрапив у аварію і тепер у лікарні в дуже тяжкому стані. Отоді, поки вона сидить біля його ліжка, і проминає у неї в думках усе її життя, з усіма помилками, хибним вибором, згадується юність, початок дружби з двома нерозлучними подругами Ліною та Ніною, яку дівчата пронесли через роки. На щастя, чоловік одужав, вони вдвох повертаються у гори, де багато років тому були разом із друзями. Там потрапляють у загадкову печеру, в якій, ризикуючи життям, проводять понад добу. В такій екстремній ситуації вони нарешті вперше за багато років знаходять час і мужність оголити душу одне перед одним, розповісти про свої страхи і привиди з минулого, що не дають їм спокою. Ви запитаете: а до чого тут перший сюжет? Нехай це залишиться загадкою для читача до кінця книжки. Інакше нецікаво. Але паралель є: у кожного своя доля, свій хрест, їх не переламати, часом важко нести, але мусимо мати достатньо гідності й сили, аби робити це достойно.

Євгенія Кононенко

КАМ
ІННА
ОРГІЯ

Роман-притча

Євгенія Кононенко

Камінна оргія

Роман-притча

ВИДАВНИЦТВО АНЕТТИ АНТОНЕНКО
ЛЬВІВ

Євгенія Кононенко
КАМІННА ОРГІЯ
Роман

Чи можна змінити долю, вплинути на дійсність? Чи все, що відбувається з людиною, неминуче та визначене наперед і, зрештою, чому? Роман-притча видатної української письменниці є переосмисленням вічної історії. Про обрахунки, які посвячені у таємне знання, і тих, хто стоїть на сторожі науки. Текст у тексті об'єднує історії з різних часових пластів: часу невизначеного і тривалого, минулого і майбутнього, які незримо перетікають один в одного. Це авторська версія із життя громади перших християн уже після розп'яття Христа, ще до прийняття християнства Римською імперією. Та насамперед перед нами розгортається драма нерозділених почуттів жінки до чоловіка. Зріле подружжя авторки жіночих романів і програміста переживає сімейну кризу. Ще дванадцять років тому вони так само не розуміли: що ж насправді з ними відбувається і чому? Головні герої наче перебувають у таємничому й фатальному зв'язку з потойбічним світом тіней, який не можуть ані розірвати, ні дошукатися причин ключових подій свого життя. Як Пер Лагерквіст переосмислював біблійні сюжети, так письменниця прагне через творчість відповісти на риторичні питання буття: чому й навіщо це трапилось зі мною? «Я не втручаюся у свою творчість», — відповідав Лагерквіст. Натомість герої Євгенії Кононенко досвідчують те, що навіть не втручаючись і лише спостерігаючи подію, однаково втручаємось в плин речей. Врешті, читачі самотужки розгадуватимуть дива, символи і знаки «Камінної оргії», алюзії світової міфології, інтертекстуальні звороти з творів світової класики, зокрема драматургії.

Усі права застережено. Жодну частину цього видання не можна перевидавати, перекладати, зберігати в пошукових системах або передавати у будь-якій формі та будь-яким засобом (електронним, механічним, фотокопіюванням або іншим) без попередньої письмової згоди на це **ТОВ «Видавництво Анетти Антоненко»**.

З тих самих літер наші імена.

Нас поєднала сила руйнівна.

Із віршів Марини Перистері

Ромаї йшов з Іра через пустелю до Оази, де живе їхня кегелія, їхня громада обраних, і цей день, який догоряє на заході над пустелею, був тяжкий, як кінець світу.

Ромаї знає, що друзі вмирають. Він знає: старий Євані пішов саме так, як і мають іти з цього світу обрані, а не так, як того хотіли ті, хто засудили його до жакливої страти. Знав, що Євані вже у Царстві. Але він, мудрець і учитель, не відав, як подолати цю велику печаль.

Ромаї згадав останню усмішку сивого Євані кілька годин тому, і те, як вони попрощалися. Коли він, стоячи серед божевільного натовпу, підняв руку в прощальному жесті до засудженого, це могло видати його. Але щодо себе Ромаї не переймався, бо він сам — на правду невразливий до будь-яких виявів людського безглуздя. І хоча радіти смерті не годиться, але він мимоволі зрадив, коли Євані зсунувся до підніжжя стовпа, до якого його мали прикрутити ті, хто вершив над ним несправедний суд, і завмер, відкинувши сиву голову з розплющеними очима, із несподіваною серед цього божевілья посмішкою. Розплющені сині очі Євані засвідчили, що то таки смерть, не імітація. Тож кати не отримали нечестивого, проте схваленого законом задоволення познуватися з беспорядного засудженого. А скажений натовп на майдані не побачив хмільного кривавого видовища. Якийсь чоловік несподівано

Кінець безкоштовного
уривку. Щоби читати
далі, придбайте, будь
ласка, повну версію
книги.

КУПИТИ